ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 17 Ἰουνίου 1921 Ἰουδίου μαρτυρ. Ἀν ἡλ. ἀρρ 5 λ. 8 Δύσ. 7 λ. 48

ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἔτος Ε'. Ἀριθμὸς 1421

Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα:
Δεσπόρου Γεωργίου τοῦ Α'.
Τῆς Διευθύνσεως τοῦ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΛΟΓΟΥ» Μυτιλήνης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΔΕΣΒΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία Δρ.30	Ἐτησία Δρ.35	Ἐτησία Δρ.50
Ἑξάμηνος » 18	Ἑξάμηνος » 20	Ἑξάμηνος » 30

Συνδρομαὶ καὶ δημοσιεύσεις προπληρώνονται

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

Χειρόγραφα οὐδέποτε ἐπιστρέφονται | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ | *Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι*

Ο κ. Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ

ΜΜΥΡΝΗ, Ἰούνιος. — (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).

Περ' ὅλους τους Ἰωνικοὺς κορέους, τῶν ὁποίων ἡ φήμη ἐφθασε μέχρι καὶ πέρα τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ἡ Σμύρνη δὲν ἔπαυσε νὰ ἔχῃ ὡς μόνον τὸν ἐπισημότερον τοῦ Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μελλοντας γιουστους. Ἔτσι, ὁ κ. Ν. Στράτος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς μεριᾶς ποὺ φέρει τὴν ἐπικέτα «Μεταρρυθμιστικὸν Κόμμα», ἔφθασε ἀπὸ ἡμέρων ἐδῶ διὰ τὸ ἀπερασκευὸν «Πάτρις» (ἐπὶ τὸ μεγαλοπρεπέστερον) συνεν μαζὶ τοῦ καὶ μερικοὺς—πιθανὸν νὰ τοὺς καὶ ὅλοι-ὅλοι — πολιτικοὺς φίλους του. Μάλιστα τοῦ κομματικοῦ «μυστρίου» ὁ κ. Στράτος, εἶχε φροντίσει πολὺ πρὶν ἀπὸ ἀναχωρήσῃ τὸ ἐπακεμένον ταξείδιον του τόσον εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν ὅσον καὶ εἰς τὸν ἐγχώριον τύπον. Εἰς τὸν τελευταῖον μάλιστα αὐτόν, τὴν παραμονὴν τῆς ἀρξέως του, ἔκαμαν τὴν ἐμφανισίν τοῦ διάφοροι ὑπομνηματισμοὶ περὶ τῆς πολιτικῆς σταδιοδρομίας τοῦ ἀνδρὸς, καθὼς καὶ περὶ τῆς τελευταίας ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ὁμιλίας του.

Εἰς πολὺ καφενεῖα καὶ καταστήματα τῆς πόλεως ἀνηρτήσθησαν εἰκόνες τοῦ ἐπιδόξου Πρωθυπουργοῦ — προφανῶς ἀπὸ ἐκείνες ποὺ θὰ τοὺ ἐπαρεδίδοσαν ἀπὸ τὴν Ἰωνίαν τῆς Νοεμβρίου, καὶ τὰς ὁποίας, κατὸ πρακτικὸς νοικοκύρης, ὁ κ. Στράτος ἔσπευσε νὰ χρησιμοποιήσῃ τώρα ἐν Σμύρνῃ.

Ὅλη αὐτὴ ἡ προπαρασκευὴ, μιᾶς ζωσα κομματικὴν καμπάνιαν, ἔθιξε κάπως τοὺς Σμυρναίους, οἱ ὁποῖοι δὲν βαίζονται καφεῖον νὰ ἰδοῦν τὸν τόσον τὸν ἐπιφάνειν πρὸς ἐκπετάλευαν κομματικὴν. Ἀλλ' ὁ κ. Στράτος εἶναι ἀναμφισβητήτως ἔξυπνος ἀνθρωπος. Μυρεσσὰς τὴν ψυχολογίαν αὐτῶν, ἐσπεύσεν ἀμέσως νὰ δηλώσῃ ἀπὸ τέτοιν ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του ἔλθον γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ μέτωπον καὶ ὅτι ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀντεύσεν διεκεύσεώς τον, ἤθελαν νὰ ἴδῃσον καὶ εἰς ἀπόψιν ἐπιαρῆ μὲ τὸν Ἰωνικὸν Ἑλληνισμόν, γιὰ νὰ μελετήσουν τὰς ἀνάγκας του. Ἀμφιβολία περὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦ ταξιδιοῦ αὐτοῦ δὲν ἐπιτρέπεται, διότι ὁ κ. Στράτος εἶναι ὀξύτατος καὶ μελετᾷ στὸ πάτερμ, ἄφε ὀρθοῦ!

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Μεταρρυθμιστικῶν δὲν ἔμενεν ἀδρανὴς. Αἱ ἐπισκέψεις τοῦ εἰς Ἀρχαῖας κοινωνικοὺς παράγοντας ἀριθμοῦνται κατὰ ἀκριβείας πολλὰς. Ἐκίνησε καὶ αἱ ἐπισκέψεις ποὺ ἔδεξθη εἰς τὸ κομψὸν Ξενοδοχεῖον Κραΐμαρ. Φαίνεται δὲ ὅτι δὲν ἠρκέσθη νὰ κάμῃ μόνος τοὺς γιὰ ἐπισκέψεις αὐτάς, ἀλλ' ἔσυρε μαζύ του καὶ τοὺς φίλους τοῦ πρῶτον ποὺ ἔξευρίσκε ὀλίγον τὸν κ. Σταματιάδην, ὁ ὁποῖος ἠκούσθη λέγων: «Μὰ τώρα δὲ ἄγωμε ἄλλη δουλειὰ παρὰ ἐπισκέψεις γ' ἀνταποδίδωμε;»

Σήμερα, τέλος, ὁ κ. Στράτος ἔκαμε ὁλόκληρη στὴν μεγάλην αὐθουσαν τῆς Ἑλληνικῆς Λέσχης περὶ τοῦ προγραμματος τοῦ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ ὁμιλία του ἐκράτησε περὶ τὰς τρεῖς ὥρας. Πλῆθος ἀπήχων ἐπεφοίτησαν, ἀφοῦ δὲ χειροκροτήματα ἠκούσθησαν. Ὁ ρήτωρ ἔχει σχεδὸν εὐχέρειαν περὶ τὴν ἔκφρασιν, ὡς γνωστόν. Φωνὴν ὅμως ἐχρωμον, ἀνευ παλμοῦ, σχεδὸν μονότονον. Στὴν ὅλην του ἐμφάνισιν καὶ ὁμιλίαν σκορεῖται τὴς ἐπιβλητικότητος μιᾶς μεγάλης φυσιογνωμίας. Φαίνεται ἀπλὸς ἄνθρωπος. Ἐνῷ στὰ ἐπιχειρήματα του εἶναι ἰσχυρὸς ἀφευρετικὸς καιρὸς τῶν πραγμάτων, θετικὸς καὶ εὔστοχος, στὴν ἔκφρασιν καὶ διατύπωσιν ἀτυχεῖ. Ἡ φράσις του εἶναι ἀκατάστατη. Χωρὶς κομψότητα, χωρὶς λεκτικὴν καθαρότητα. Τοῦ λείπει τὸ λογοτεχνικὸ γοῦστο, τὸ αἰσθημα τοῦ ὡραίου καὶ ἀτοῦ. Ἀλλὰ ἐκεῖ ποὺ εἶναι ἀνυπόφορος κοινότοπος, εἶναι στὰ ρητορικὰ του ἄνθη. Πολὺ μπαγιάτικες: Ἐλευθεριαστὴς, προγονοὶ, ὁδῆες, Αὐτοκράτορες. Ὁλόκληρα σλάνγκ δουλάδες κτλ., ὅλο τὸ ἐπιφαμένον λεκτικὸν τῆς παλαιᾶς πατριωτικῆς φιλολογίας ἀναζῶν στὸ στόμα τοῦ κ. Στράτου, καὶ μάλιστα χωρὶς καμμίαν ἐμπνευσιν. Ἐπίσης ὁ λόγος του στερεῖται ἀρχιτεκτονικῆς. Ἄλλα ἐμπρός, ἄλλα πίσω, παρενθέσεις, ἀρκαιρίαι. Αὐτὸ ἐκάνε τὸν ἀκριβέστερον λογοτεχνικὸν ἄνθρωπον, ἐλπίζω ποὺ παρατηρεῖται στὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν πολιτικῶν μας. Λογοκοπία ἀνυπόφορη. Πολὺ οἱ ἀμάνοι, τακτοποιημένοι, λογοτεχνικοὶ ἀνάμεσοι λόγοι ἑνὸς Βιβιανί, ἑνὸς Λέραν, ἑνὸς Βενιζέλου, ἔστω! Διότι καὶ αὐτοὶ εἶν φύσει, ἐξ ἐνστίκτου, ἐγνώριζαν τὴν τεχνὴν τοῦ λόγου καὶ μάλιστα τὴν τοῦ μονέτρου τέχνη, ἡ ὁποία ἀπαγορεύει τοὺς σχολαστικισμοὺς, κομψολογήσεις καὶ παραβόλλες. Καὶ δὲν ἠμπορέσαμε, ἀκούσαντες τὸν κ. Στράτον, νὰ μὴ ἀναμνησθῶμε τὸ μεγάλο παράκονο τοῦ μεγάλου Κρητὸς—ὅτι ἡ Ἑλλὰς πάσχει ἀπὸ ἀναγνωσίαν.

Ὄχι ὅτι ὁ ἐξ Αἰτωλοακαρνανίας πολιτευτὴς εἶναι ἀσήμαντον πρόσωπον. Θὰ ἦτο αὐθάδεια ἐκ μέρους μας νὰ ποῦμε τέτοιο πρᾶγμα. Ἀλλὰ, διὰ νὰ εἰμεθα εἰλικρινεῖς, δὲν ἀποκρύπτομεν ὅτι ἡ φήμη τοῦ ἀνδρὸς φαίνεται ὑπερβάλλουσα τὴν πραγματικότητα. Ἂν κ. χ. ὁ κ. Στράτος εὑρίσκετο στὴν Εὐρώπη, θὰ εἶχεν ἐκατοντάδας ὁμοίους του καὶ εἶναι ἐρώτημα ἂν θὰ ἐφθανέ ποτε τὸ χαρτοφυλάκιον τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, διὰ τὸ ὁποῖον φαίνεται ἔχων ἰδιαιτέραν κλιντότητα. Στὴν ἴδικήν μας πτωχὴν Ἑλλάδα πολὺ ἀρέα γιὰ μέγας ἄνθρ. γιὰ Κυβερνήτης τοῦ μέλλοντος! Ἀλλὰ γιατί ὄχι, ἀφοῦ εὑρίσκεται μέσα στὴν Ἐθνοσυνέλευσαν τοῦ κ. Γούναρη;

Ἐκεῖ ἀσφαλῶς εἶναι ἡ σημαντικωτέρα προσωπικότης.

∴

Θὰ ἠθέλαμε πολὺ νὰ δώσωμεν πλήρη περίληψιν τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Στράτου, διότι ἀληθῶς, ἀπὸ ἀπόψεως; ἐπιχειρημάτων καὶ παρατηρήσεων ἦτο ἀξιοσημείωτος. Δυστυχῶς ἦτο τόσον ἀνακατεμένη, ὥστε δύσκολον νὰ εὕρωμεν ἀρχὴν καὶ τέλος. Ἐπιχειροῦμεν ὅμως: Ἐν ἀρχῇ ἀπευθύνει θερμὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Ἰωνικὸν Ἑλληνισμὸν ἐκ μέρους τῆς Π. Ἑλλάδος. Κατόπιν εἰσέρχεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν διαιωμάτων τῆ. συμμάχου τῶν νικητῶν καὶ νικητρίας: Ἑλλάδος. Τὴν στιγμὴν, λέγει πιὸ οἱ Πολωνοὶ, Τσεχοσλοβάκοι καὶ Νοτιοσλαβοὶ ὄχι μόνον δὲν ἔκαμαν τίποτε ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἀλλὰ, τούναντίον, κατὰ τὸν πόλεμον ἐπὸ ἐμήσαν ἐναντίον τῆς ἀνεξαρτησίας των, ἀφοῦ εὑρίσκοντο εἰς τὸν Αὐστρογερμανικὸν στρατὸν καὶ ἐν τούτοις ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των, πόσον μᾶλλον πρέπει νὰ τύχουν ὑποστηρίξεως οἱ Ἕλληνες, οἱ πολεμήσαντες καὶ συντελέσαντες στὴν γενικὴν νίκην; Ἔπειτα εἰσέρχεται εἰς κριτικὴν τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν. Τὸ θέμα ἀπὸ τίνος εἶναι τῆς μόδας, ἰδίως στὸ Παρίσι, ὅπου οἱ νῦν Κυβερνῆται κάθε λίγο ἀσχολοῦνται μὲ τὰ κενὰ τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν. Εὔκολος, ἀλλὰ ἀστοχος, κριτική, ἰδίως γιὰ τὸν κ. Στράτον, μὴ ἔχοντα ν' ἀντιχύσῃ τὸν δημιουργὸν ἢ ἕνα οἰονδήποτε ὑπερασπιστὴν τῆς ἐνδόξου Ἑλληνικῆς Συνθήκης. Τὴν χαρακτηρίζει ὡς «*πρὸ-ξελίκην*» διότι ἀφίνει ἔξω τὸ Ἀτζίνιον, τὴν Ἔφεσον, τὸν Πόντον, τὴν Κων]τολιν. Αὐτοῦ θὰ κατατείνῃ εἰς τὸ βέλλον ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Στράτου. Οὐσιῶδες σράλμα τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν εὑρίσκει τὸ ὅτι δὲν προσαρτᾷ ὁριστικῶς τὰ γνωστὰ ἐδάφη στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ, ἐκχωρουμένης ἀπλῶς τῆ: Τουρκικῆς κυριαρχίας, δημιουργεῖται ἓν προσωρινὸν καθεστὼς ἐπὶ πενταετίαν, τὸ ὁποῖον θὰ ἦτο δυνατὸν διὰ τοῦ δημοψηφίσματος νὰ παραταθῇ, πρὸς βλάβην ἰῶν ἐκεῖ Ἑλληνικῶν συμφερόντων. Εὔκολος κριτική, ἐφ' ὅσον δὲν γνωρίζει ὁ κ. Στράτος, ἢ μᾶλλον θέλει ν' ἀγνοῇ πρὸς ποίας ἀφαντάστους δυσχερείας προσέκρουσεν ὁ κ. Βενιζέλος καὶ δὲν εἶναι εἰς θέσιν ὑπευθύνως νὰ βεβαιώσῃ ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ τι πλέον τοῦ ἐπιτευχθέντος.

Ἔπειτα ἐπεξέρχεται εἰς τὴν κριτικὴν τῶν γνωστῶν προτάσεων τῆς συνδιασκέψεως τοῦ Λονδίνου. Τὰς εὑρίσκει ἀπολύτως βλαβερὰς καὶ ἐν τοῖς πλείστοις ἀνεφαρμόστους. Πρῶτον διότι δι' αὐτῶν ὄχι μόνον σταθεροποιεῖται τὸ προσωρινὸν καθεστὼς εἰς τὰ ἐδάφη τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἀλλὰ ἡ περαιτέρω τύχη των θὰ κινονίζεται, κατόπιν δημοψηφίσματος δυναμένου ν' ἀποβῇ καὶ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας, ὑπὸ τῆς Κυνονίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία στερεῖται πολιτικότητος. Ἔπειτα, λέγει, ἡ ἔξοδος Τουρκικοῦ στρατοῦ ἐν Κων)τόλει θὰ φέρῃ πράγματα στὴν Ἑλλάδα ἐν Θράκῃ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ. Ἐπίσης ἐπικίνδυνος θὰ εἶναι ἡ αὐξησις τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀπὸ 35 εἰς 75 χιλιάδας, ἀποτελουμένου μάλιστα ἀπὸ ἀληθεῖ βετεράνους, κατόπιν τῆς ὑπὸ τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν ἐπιβαλλομένης 12ετοῦς ἠρτείας, κακῶς ἀντιγραφείσης ἀπὸ ἄλλας συνθήκας. Ὅσον διὰ τὴν προτεινομένην παρουσίαν ξένων χωροφυλάκων ἐν Σμύρνῃ καὶ περιχώροις, λέγει ὅτι πολλὰ ἄτοπα καὶ μερολῆψίαι διὰ δήμιουργοῦνται. Ἐπίσης ἀναφέρει ἄλλα τινα δυσάρεστα ποὺ θὰ συνεπήγετο ἡ ἀποδεχή καὶ ἐπιβολὴ τῶν ἀνωτέρω προτάσεων. Δηλαδὴ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ εὔλογος ἀνάγκη, ἀφοῦ αἱ προτάσει ἐκεῖναι φαίνονται ἐγκαταλειφθεῖσαι, ἐπαναλαμβάνει ὅ,τι εἶπε περὶ αὐτῶν ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἄλλοτε.

Κατόπιν ἐξετάζει τὴν ὅλην τακτικὴν τῶν Συμμάχων ἐν τῷ Ἀνατολικῷ. Τὴν εὑρίσκει ἄλλοτε πεπλανημένην καὶ ἄλλοτε ἀσταθῆ. Διότι, λέγει, ἂν τὴν ἐπομένην τῆς μετὰ τὴ Τουρκίας ἀνακωχῆς ἐλαμβάνοντο τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα, σήμερον ὁ Κεμὰλ δὲν θὰ ὑφίστατο. Θὰ ἐξηρανίζετο καὶ ἂν ἀκόμη ἐδίδετο ἐν καιρῷ ἄδεια εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Στρατὸν νὰ καταλάβῃ τὸ ἔδαφος. Δυστυχῶς δὲν ἐδίδετο. Καὶ μόνον χάρις στὴν δεξιότητα τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐκμετάλλευσμένου τὰς Συμμαχικὰς ἀδυναμίας, κατορθώθη τέλος νὰ προελάσωμεν μέχρι Προύσσης. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ τὸ ἀκροατήριον ἐκσπᾷ εἰς ζητωκραυγὰς καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ Μεγάλου ἀπόντος. Οὔτε τῶν Ὑπουργῶν αἱ ἐπισκέψεις, οὔτε ἡ Βασιλικὴ σύγκλη, μειώνουν τὴν ἐνθύμησιν Ἐκείνου, τοῦ ὁποίου ἡ πίστις ἡ φλογερὰ καὶ οἱ μακροὶ ἀγῶνες ἔφερραν τὴν Ἰωνικὴν Ἐλευθερίαν. Ἀληθῶς ὁ κ. Στράτος εἶναι λεπτὸς ψυχολόγος. Εὑρῆκε τὸ μέσον νὰ γίνῃ συμπαθὴς εἰς τοὺς Σμυρναίους. Ἀναγνωρίσας τὸ ἔργον τοῦ Βενιζέλου. Θεωρήσας δὲ κατάλληλον τὴν στιγμὴν ἐν ἀποστάσῃ μερικὰ χειροκροτήματα καὶ ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀνέφερεν εὐθὺς, ἀμέσως, ὅτι καὶ οἱ ἡγέται τῆς τότε Ἀντιπολιτεύσεως ἔσπευσαν νὰ δηλώσουν στοὺς Συμμάχους ὅτι ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ ὅλοι συμφωνοῦν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως. Καὶ τὰ χειροκροτήματα ἠκούσθησαν πράγματι. Εἶπε κατόπιν καὶ κάτι ὁ κ. Στράτος — διὰ νὰ μὴ ξεχάσῃ καὶ τὴν τυραννολογίαν — ἀλλὰ τὸ παρατρέχομεν, ἀφοῦ καὶ τὸ ἀκροατήριον ἐκράτησεν ἐνδεικτικὴν ψυχρότητα.

Κλεῖν τὴν παρένθεσιν αὐτὴν ὁ ρήτωρ, ἐπανέρχεται εἰς τὸ θέμα του. Λέγει ὅτι σήμερα γιὰ τοὺς Ἴωνας δὲν ὑπάρχει πιὰ ζήτημα διατηρήσεως τῆς κτηθείσης ἐλευθερίας. Πρόκειται νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν τελικὴν καὶ πλήρη ἑνότητα τῆς Φυλῆς. Καὶ οἱ πρὸς τοῦτο ἀτλοι μας εἶναι ἰσχυροί.

Πρὸς τὰ Μικρασιατικὰ ἐδάφη ὁ Ἑλληνισμὸς συνδέεται ἀπὸ μακροτάτου χρόνου, ἀπὸ τῶν πρώτων Ἰωνικῶν ἀποικιῶν, ἔπειτα διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Ἑλληνόνων, ἔπειτα διὰ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τέλος διὰ τῶν Πατριαρχῶν. Εἰς τὰ ἐδάφη αὐτά, παρ' ὅλας τὰς σφαγὰς, ἔχομεν καταφανῆ τὴν ὑπαρξίν, ὄχι ἴσως ἀριθμητικῶς, ἀλλ' ἀφεφερεν τὴν πολιτισμοῦ. Ὁ Ἑλληνισμὸς δικαούται καὶ δύναται ὄχι μόνον νὰ κατεχόμενα ἐδάφη νὰ κρατήσῃ, ἀλλὰ καὶ πολιτικὴν διαδοῦσεως νὰ ἐγκαινιάσῃ. Διότι τὸ οἰκονομικὸν διαμόνον τοῦ Ἕλληνος καθιστᾷ δυνατὴν τὴν ἐκπεκλὸν τοῦ εἰς τὰ γειτονικὰ ἐδάφη. Τοῦτο ἴσχ μόνον κατὰ μίμησιν τῶν ἄλλων δικαιοῦται νὰ κάμῃ, ὅτι μόνον ἔνεκα ὁλικῆς ἀνάγκης πρὸς περιμάζευσιν τῶν μετανασταῖς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ συμφέρον αὐτῶν τῶν Συμμάχων. Διότι ἐν ὀνόματι μιᾶς ἰσχυρᾶ Ἑλλάς, εἰς κάθε ταραχῶδη ἀτόπειρον ἐν Συρίᾳ, Παλαιστίνῃ Κιλικίᾳ, Ἀρμενίᾳ, διὰ μιᾶς καὶ μόνης Μεραρχίας νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν τάξιν. Καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι Δονκιχωσιμός. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδεῖξεν ὅτι ὄχι μόνον τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν ἔχει, ἀλλὰ καὶ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητα. Ἐδῶ πλέκει τὸ ἐγκώμιον τῆς ὑπὸ τὸν κ. Σεργιάδην Ἑλληνικῆς διοικήσεως, ἐξασφαλίσσης τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἐν τῇ συνθέτῳ μικρασιατικῇ γῇ ἐν ἀνεμίᾳ πλήρους ἰσότητος καὶ νομιμοφροσύνης. Κάμα μερικὰ φιλοφρονήματα πρὸς τοὺς Ἀρμενίους, Ἰσραηλίτας καὶ Τούρκους διὰ τὴν φιλονομίαν των καὶ τοὺς καλεῖ εἰς συνεργασίαν μετὰ τῶν Ἑλλήνων, ἐκ φύσεως φιλελευθέρων.

Τὸ εἴπομεν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνομεν, ὁ κ. Στράτος, μαζὶ μὲ τὴν πολιτικὴν, ξεῖρα καὶ κόμψη καὶ κόμμα. Ἴσως μάλιστα ν' ἀσχολῆται ὑπὲρ τὸ δέον γιὰ τὸ δεύτερο, πρὸς μείωσιν τοῦ ἠθικοῦ ἀναστήματός του.

Συνεχίζων, λέγα ὅτι ἡ ἐπιτακτικὴ ἐντολὴ τῆς Φυλῆς εἶναι ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας μὲ πρωτεύουσαν τὴν Κων)τολιν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν διοίκησιν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος τῆς εἰς πεπεισμένης τὸ Αἰγαῖον. Αἱ Ἀθῆναι εἶναι πολὺ Μικρογιαι. Λέγων ὁ Ἑλληνικὴν Αὐτοκρατορίαν», ὁ κ. Στράτος δηλοῖ ὅτι δὲν ἔννοεῖ μοναρχικὴν μορφὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτεύματος. Αὐτὸ, λέγα, πρέπει νὰ εἶναι Συνταγματικὸν—Δημοκρατικὸν, ὑπὸ Βασιλέα φρόντα κατὰ τὴν Λαϊκὴν θέλησιν. Ἔννοεῖ τὴν ἕνωσιν ὑπὸ Κρατικὸν ὀργανισμὸν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων. Ἐντεῦθεν ὁ ρήτωρ εἰσέρχεται στὸ ψυτό, δηλαδὴ στὸ ζήτημα τῆς μεσολαβήσεως τῶν Δυνάμεων.

Τὸ διάβημα αὐτὸ ἔγανεν ἀπὸ δύο διαφορετικὰς ἀπόψας. Τὴν Γαλλοϊταλικὴν, βαλομένην νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Ἀνατολὴ διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκμετάλευσις τῶν ἐπιδικασθεισῶν ζωνῶν, καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, φοβουμένην μήπως δὲν ἠμπόρεσε ἱκανοὶ ν' συντεψωμεν τελείως τὸν Κεμὰλ. Φροβούμενη ὅτι πρέπει εὐγενῶς ν' ἀποφεύγωμεν τὴν μεσολάβησιν, διότι ἀσυνασσήτως ἠμπορεῖ νὰ μεταβληθῇ εἰς ἀληθῆ παρέμβασιν. Ἀφοῦ, λέγα, αἱ Δυνάμεις, παρ' ὅλην τὴν ὑπογραφὴν τῶν, δὲν ἐρχονται εἰς βοήθειάν μας ἂς μᾶς ἀφήσουν τοὐλάχιστον ἐλευθέρας τὰς χεῖρας παρακαθεζόμενα ἀπὸ τὸν ὁρόμον μας. Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς εἶναι ἰσχυρὸς, δυνάμενος ὄχι ἀπλῶς νὰ νικῆσῃ, ἀλλὰ κυριολεκτικῶς νὰ σαρώσῃ τὸν Κεμάλ. Κάθε διπλωματικὴ ἐπέμβασις μαίνει τὴν ὀρμὴν τοῦ καὶ συντελεῖ εἰς ἀπώλειαν πολυτίμου χρόνου. Ἤκεῖς δὰ τὴν νίκην ἔχομεν ἀπόλυτον πεποίθησιν, δι' αὐτὸ καὶ προτιμῶμεν οἰασδήποτε μεσολάβησιν τὰ ὅπλα!

∴

Ἐδῶ τελειώνει ἡ πάρα πολὺ ἡδὴ ἐκταθεῖσα ἀκρόασις τοῦ κ. Στράτου. Ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, τὰ ἐκτιθέμενα ἐπιχειρήματα πολλάκις παρελκόμενα καὶ ἀπὸ τὸν στηθὸν τοῦ «Ἐλ. Λόγου», εἶναι ἰσχυρὰ, ἀφρὶ, θετικὰ. Ἐν τούτοις ὁ κ. Στράτος περιορίσθη μόνον εἰς μίαν ἀρνητικὴν κριτικὴν τῶν πεπραγμένων καὶ εἰς διαγραφὴν μιᾶς γενικοτάτης μελλοντικῆς πολιτικῆς. Δηλαδὴ ἔκαμεν ὅ,τι συνήθως κάμνουν οἱ εὐρισκόμενοι ἐκτὸς τῆς Ἀρχῆς καὶ ἐπιφαλῶντες αὐτήν.

Περὶ τοῦ παρόντος οὐδὲν εἶπεν. Δὲν μᾶς ἐξήγησε πῶς, μὲ ποῖα μέσα, θὰ ἐπιχειρήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἀποψις. Διότι τὸ πολεμικὸν ἐπιχείρημα δὲν εἶναι τὸ μοναδικὸν καὶ οὔτε στὰ χέρια ἐκείνου εὑρίσκεται. Θὰ ἠθέλαμεν ν' ἀκούσωμεν καὶ ποῖα διπλωματικὴ δράσις πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τὴν πολεμικὴν μας προσπάθειαν.

Διότι ἂν δὲ' αὐτὴν ἔχομεν πλήρη πεποίθησιν, δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται, ἀτυχῶς, νὰ ἡσυχάζωμεν καὶ διὰ τὴν διπλωματικὴν ἐπιρκειαν τῆς Κυβερνήσεως. Ἴσως ἐνόμισεν ὁ κ. Στράτος ὅτι τοιοῦτόν τι ἐκφεύγει τῶν ὁρίων μιᾶς πολιτικῆς διαλέξεως, ἀλλὰ θὰ μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ διαφωνήσωμεν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἔκρινε κακῶς τὸν κ. Στράτον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς πιστεύομεν ὅτι θ' ἀντελήφθη ὅτι δὲν ἐπέτυχε τὸν τοῦ ὁρεκτικοῦ ἐκλογεῖς του, ἀλλὰ πολίτας ἐξαιρετικῆς εὐφυΐας καὶ θετικοῦ, μὲ ἀληθινὴν πολιτικὴν ὑγιεινότητα.

ΝΟΜΙΚΟΣ

— ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ —

ΑΓΑΣ

Ὑπὸ τὰς ἀρὰς καὶ τὰ ἀναθέματα τοῦ γεωργικοῦ κόσμου ἐκηδεύθη καὶ ἐτάφη. Ἕνας σπεταγιὸς ἀνακουφίσεως ἐπέρασε τὰ στήθη τῶν γαιοκτημόνων, ἀπὸ τοῦ πλουσίου μέχρι τοῦ ἁπλοῦ πλιβαίου. Ἡ ὑπαιθρος χώρα, τῆς ὁποίας τὰ στήθη ἐβίβρυνε ὁ ἐπαχῆς καὶ πλήρης φαρισαϊσμοῦ θεσμὸς τῆς δεκάτης, ἐδόξασε τὸν Θεόν, διότι ἀπηλλάγη ἐπὶ τέλους τρομεροῦ ἐφιάλτου. Ὁ ἀγὰς ἔξέλιπε διὰ παντός.

Ἐπέρετε τὴ ἡτο ἀγὰς; Πλὴν δεκάτη τρίτη, ἀπαίσιος καὶ φρικώδης ἴάγος, σατανικὴ ἀναπαράστασις δλοκλήρου τῆς φυσικῆς αἰώνων δουλείας, σχόλιμμ ἀτομικῶν τῶ αἷμα τῆς καρδιᾶς τοῦ παραγωγοῦ. Τί σημαίνει, ἂν ἔχυσον ὁ γεωργὸς τὸ αἷμα του διὰ νὰ καλλιεργήσῃ τὴν γῆν του; Τί σημαίνει, ἂν διὰ νὰ ἀξιωθῇ νὰ σταθῇ τὸ ἀλῶνί του παρέκαμψε σκοπέλους οἰκονομικοὺς, ἀντιμετώπισεν ὅλας τὰς ἀνεξιοσύτας, ἐχρεώθη ἐταμπνώθη, περιέσωσεν ἀπὸ τοὺς κλέπτας ἀπὸ τοὺς ἀγρεῖωμοτάς, ἀπὸ ὅλους τοὺς δαίμονας τὰ δημητριακά τοῦ, "Ἤλθεν ἡ ὥρα ἐπὶ τέλους νὰ ἀπολαύσῃ τοὺς κόπους του! Ὀφείλε νὰ περιμένῃ νὰ ξιανγῆσῃ ὁ ἀγάς, νὰ πῇ τὸν πρῶτο σαντέδκο καὶ τὸν δεύτερο βαρύχλυκυ, νὰ σπάσῃ τὸ ἀμπόλι, νὰ τυλίξῃ τὸ δέκατο ταγγάρο ἀπὸ καφενεῖο καὶ νὰ εὐδοκήσῃ ἐπὶ τέλους νὰ ἐκδώσῃ ἄδειαν ἀλωνίσματος. Ἂν ἐτόλμα νὰ ἐκφράσῃ τὴν δυσφορίαν του ὁ γεωργός, ἐγογύρισαν τὰ μάτια τοῦ ἀγᾶ καὶ τὸ ἀλόνι ἔμενεν ἀλέγιστο.

Τὴν πρώτην ἄδειαν ἐπηκολούθουν δεύτερα καρδοκατέσπα γιὰ τὴν ἄδειαν λιχνίσματος. «Ἀγά μ' μὰ ἄδια γιὰ λίχνισμα «Πατλάμαν γιά! Γιαβίς, γιαβίς». ἠτο ἡ ἀπάντησις.

Τρίτη ἄδεια διὰ δεκατισμόν.

Τὸ καλλίτερο ἀγᾶς μὲ ἀναπαυτικὸ σίγμα ἐστέλλετο νὰ παραλάβῃ τὸν ἀγάν, τοῦ ὁποίου τὰ κοπέλια ἐστηναν ἀπὸ ἡμερῶν ἐνέδρας περὶ τὸ ἀλῶνι τοῦ παραγωγοῦ μήπως φτηνάδεψῃ πράγμα.

Καὶ ἤρχιζεν ὁ δεκατισμός. Ἤγουν 'στὰ δύτιω Ἕνα. Τὸ κοπέλι τοῦ ἀγᾶ ἐμέτρα καὶ ἄν ὁ γεωργὸς ἐτόλμα νὰ κάμῃ παρατήρησιν γιὰ τὸ σατανικὸν ἐκεῖνο μεῖ' σωβίς κτύπημα τοῦ πτυθμένο. τοῦ κοιλοῦ, ἠπειλεῖτο ὡς... χαὶν γκιαούρ.

Τὸ δέκατον ἢ μᾶλλον τὸ τέταρτον τῆς παραγωγῆς ἐσφραγίζετο καὶ ὑπὸ κουστωδίαν μεταφέρετο,μὲ ἀγᾶν τοῦ παραγωγοῦ εἰς τους ποδας τοῦ ἀγᾶ. ὅστις δὲν ἔλεγσμόνα νὰ γεμίσῃ καὶ τὴν μανθήλα το

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΟΔΑΣΑΙ

ἐνδείξεις μᾶς πείθουν ὅτι πολὺ συντόμως ἀρχίζει ἡ μεγάλη ἐπίθεσις τοῦ Στρατοῦ μας. Τὸ Στρατηγεῖον ἀναχωρεῖ αὔριον διὰ τὸ Μέτωπον, ἀπὸ τώρα δὲ ἀκυκλοφόρησαν αἱ φῆμαι περὶ ἐγκαταλήψεως τοῦ Ἐσκὶ Σεχὶρ καὶ Ἀφιὸν Καραχισάρ, ὑπὸ τῶν Κεμαλικῶν ὁρδῶν. Καὶ πέρυσι, τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἦν, ὁ Ἑθνικὸς Στρατὸς, διέτρεχε νικητής καὶ τροπαιοῦχος τὰς Μικρασιατικὰς ἐκτάσεις, ἀποδίδων τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὰς μυριάδας τῶν ὑποδούλων. Ἡ ἀφετηρία τοῦ Στρατοῦ μας θὰ εἶναι ὁμοία μὲ ἐκείνην. Ἀναμένει μᾶς ἐξόδους τὰ ὁδάρια τὰ ὀνομαζόμενα ὑπὸ τῆς Σουθήκης τῶν Σερβῶν. Τῆς σημερινῆς νίκης τὰ νέρζη, θὰ ἐξερευνηθοῦν ἀπὸ τὴν διπλωματικὴν τὰ ἐνδείξεις τῶν Κυβερνητῶν μας.

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ

ὄργανον τοῦ κ. Γούναρη, ἡ «Πρωτεύουσα», ἀρνεῖται ὅτι ἐπάρχει ἀγγλοελληνικὴ συμμαχία. Ἀλλὰ τότε διατί ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ ἀπαντήσει της εἰς τὸ συλλογικὸν διάβημα τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἀποκαλεῖ αὐτὰς, δίς, «Μεγάλας ἡμῶν Συμμάχους»; Εἶναι ἡ δεν εἶναι Σύμμαχοι μας οἱ Ἄγγλοι;

Ο κ. Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ

ὁ ὑπερεθνικὸς ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει παντὸς ἄλλου «Ἥνωμένου» εἰς ὅβρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἔκαμε μίαν πολιτικὴν διάλεξιν εἰς τὴν Σμύρνην κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονήν του. Ὑμίλησε περὶ ἀναστάσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, περὶ Βασιλευομένης Δημοκρατίας, ἔπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ διοικητοῦ δαιμονίου τοῦ κ. Στεργιάδου, εἶπεν ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Αἰγαίου καὶ τέλος, ἀνεγνώσεν ὅτι ἡ Συνάγκη τῶν Σερβῶν εἶναι ἡ ἐπίστεγος τοῦ ἀγῶνος τῶν Φιλελευθέρων. Ὁ ἔξυπνος ἐξ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας πολιτευτὴς, ἔκαμε τὴν τελευταίαν ταύτην ὁμολογίαν ἐπειδὴ ἐγκαίρως ἀντελήφθη τὸ φρόνημα τῶν Σμυρναίων. Ἂς εἶναι ὅμως βέβαιος ὅτι, καὶ ἐκεῖνοι, ἐγκαίρως ἐπίσης, ἔχουν μνήσιν τὸν ταμβίκινον ποὺ φουμάρα ὁ κ. Στράτος.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

κ. Γούναρης, πληροφορεῖται μεταξὺ Σμύρνης καὶ Ἀθηνῶν. Λέγουν ὅτι, θὰ συνοδεύῃ τὸν Βασιλέα κατὰ τὴν εἰς τὸ Μέτωπον μεταβασίν του. Ἀπὸ πότε ὁ σοφὸς κ. πρῶτοπουργὸς ἔγινε πολεμοχαρής, δεν γνωρίζομεν, οὔτε δυνάμεθα νὰ φανταζώθωμεν ἐνα σκοπὸν ἔχει ἡ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μαχομένου στρατοῦ παρουσία του. Νομίζομεν ὅμως ὅτι, θὰ παρέσχε μεγαλυτέραν ἐκδούλευσιν εἰς τὸ Ἔθνος, ἂν ἡνωγε τὴν Βουλὴν, διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ μερικοὺς, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἀμιμήτους, ὁρισμοὺς του περὶ αὐτοπεποιθήσεως ἐνεργείας, θρησκείας κ. τ. λ.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ

διοργάνωσαν ἑορτὰς, εἰς ἀνάμνησιν τῆς μάχης τοῦ Πιάβε, διότι, ὡς λέγουν, κατόρθωσαν τότε νὰ ἀναχαιτίσωσι τὴν παρατεῖνα προέλασιν τῶν αὐστριογερμανῶν. Ἡμεῖς τὴν ἐπέτειον τῆς μάχης τοῦ Σκρὰ, ἡ ὁποία διέρρηξε τὸ Μακεδονικὸν Μέτωπον καὶ ἔγινεν ὁ τρόδρομος τῆς Μεγάλης Συμμαχικῆς Νίκης, τὴν ἀφισαμεν καὶ ἐπέρασεν ἀπαρατήρητος.

ΚΑΤΟΠΙΝ

τοῦ προχθεσινοῦ δημοσιεύματός μας διὰ τὸν δρόμον Μηθύμνης — Συναμᾶ, ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι, δέκτας τὰ συμπληρωθῇ εἰς τὸ σχέδιον καὶ ὁ δρόμος αὐτὸς, αἱ δὲ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς του ἄρχονται ἤδη προσεχῶς, μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα ἔργα τῆς ὁδοποιΐας. Εἰσηγετοῦμεν θερμότατα, ἐκ μέρους τῶν κατοίκων, τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον εἰσφέρονα ταχύτην, τὴν ἀφαγωπολοίησιν τῆν σχεδίων.

ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ

τῶν ἐνοριατῶν Ἁγ. Γεωργίου καὶ Ἁγ. Ἀποστόλων, ὁ κ. Ε. Περβίλης μᾶς παραιτεῖ ἐν ἐνεργήσωμεν παρὰ τοῖς ἀρμοδίοις ὅπως δοθοῦν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐπιστράτων τὰ καθυστερούμενα ἐπιδόματα, καθότι οἱ ἄρτοι τοῦ Κώστου Λούη, δὲν ἀρκοῦν. Διοβιβάζομεν τὴν παράκλησιν αὐτὴν πρὸς τὸν κ. Σπηλιωτόπουλον βέβαιοι ὄντες ὅτι, θὰ εἰσακουσθῶμεν.

ΤΟΠΙΚΑ

— **Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις**

Τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν ἐπεσκέφθη χθὲς ὁ ἐκ τῶν ἀφιχθέντων πρόσφυγων Μουχεδὶν βέης, τέως διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Νικομηδείας.

— **Πρόσφυγες**

Οἱ ἀφιχθέντες διὰ τῶν ἀτμοπλοίων «Σπέτσαι», «Φανερομένη» καὶ «Φανὴ» πρόσφυγες ἐκ Νικομηδείας, ἀνέρχονται ἐν συνόλῳ εἰς 3.300. Μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκονται πλεῖστοι τουρκικαὶ ἀντικειμενικαὶ οἰκογένειαι τῆς περιφερείας; κεκίνησις αἱ ἀποῖαι φαίνονται τὸ φάσμαν τῶν ὁμοεθνῶν τῶν ἐζήτησαν καταφύγιον εἰς τὴν ἑλληνικὴν φιλοξενίαν. Εἰς τοὺς ἀφιχθέντας τουρκους, συγκαταλέγονται πλεῖστοι στρατιωτικοὶ, ὁ Μουτεσαρίφης Νικομηδείας, καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Μουχεδὶν βέης, μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἔγγονος τοῦ ἄλλοτε Μ. Βεζύρου Ζεβδὶ πασᾶ. Ὁ Μουχεδὶν βέης παρόεκρε πλεῖστας ὑπηρεσίας εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν κατὰ τὴν ἐκεῖ προέλασίν του, φαίνεται δὲ ὅτι ἡ μήτηρ του εἶναι ἑλληνικὴ καταγωγῆς.

— **Ποῦ συνεκεντρώθησαν**

Οἱ ἀφιχθέντες πρόσφυγες συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Φρούριον ὅπου θὰ παραμείνουν ἐπὶ τινας ἡμέρας, διὰ νὰ κατανεμηθοῦν κατόπιν εἰς διάφορα οἰκήματα τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν χωρίων.

— **Ἡ ὑγεία των**

Ἅπαντες οἱ ἀφιχθέντες εἶναι ὑγιεῖς, πλὴν 17 παιδίων τὰ ὁποῖα πάσχουν ἀπὸ ἰλαρὰν.

— **Νοσοκομεῖον**

Ἐντὸς τοῦ Φρουρίου, εἰς τὸ κτίριον τοῦ τζαμίου, συνεστήθη πρόχειρον νοσοκομεῖον πρὸς παράβαλμαν τῶν προσφύγων, ἐφοδιασθὲν διὰ πληθύρας φαρμάκων καὶ ἄλλων χρεωδῶν.

— **Εἰς τὰ δημόσια ἔργα**

Ἐκ τῶν ἀφιχθέντων πρόσφυγων, οἱ θέλοντες καὶ δυνάμενοι, θὰ προσληφθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Δημοσίων Ἔργων.

— **Καλλιτεχνικὲς ὀρχηδιὲς τοῦ ἰλάρου.**

Ἀπὸ τῆς σήμερον Πέμπτης ὁ Κῆπος ἐγκαινιάζει τὰς καλλιτεχνικὲς βραδιές. Θὰ γίνονται κάθε Πέμπτην χάριν ἐκλεκτῶν συγκεντρισεων τῆς πελατείας τοῦ ὀρεῖου μας κέντρου. Κατὰ τὴς βραδιές αὐτὲς ἡ ὀπὸ τὸν κ. Καρακάση μουσικὴ τοῦ Κήπου θὰ ἔχῃ ἐκλεκτὸν προγραμμα δι' ὅλα τὰ γούστα, περιλαμβάνον μουσικὴν ποικίλην μὲ συνθέσεις διακεκριμένων μουσουργῶν κατὰ τὸ πλεῖστον.

Τὸ πρόγραμμα τῆς σημερινῆς καλλιτεχνικῆς βραδιάς (Πέμπτης) θὰ περιλαμβάνῃ ἔργα, *Γκρὶγ, Σούμαν, Μέρζη*, τὸ τόσον ἀγαπητὸν *Ἐθνικὸν Ποιποῦρι* καθὼς καὶ τὴν «*Σίβιλλαν*», νεωστὶ ἐν ὑπερέτεν βεννέζικην, τῆς ὁποίας ἡ μουσικὴ θὰ ἀκουσθῇ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Μυτιλήνῃ.

— **Ὁ θάνατος τοῦ Φωκαέως**

Ὁ Φωκαεὺς μᾶς ἐπληροφόρησε ἐκτάκτως διὰ τὴν θλιερὴν περίοδον. Ὁ ὀπ' αὐτοῦ καταστρεφεὶς ἐν Ἀθήναις θίασος ἐπιθεωρήσεων με πρωταγωνιστὴν τὴν καλλιτέχνιδα Πίτσαν Κρανιώτου, θὰ δώσῃ σειρὰν παραστάσεων εἰς Χίον, ὅπου μετέβη καὶ ὁ ἀπατρόνης Φωκαεὺς. Ἂν καὶ δὲν εἶναι ἀκόμη βέβαιον, εἶναι ὅμως δυνατὸν νὰ ἀμφιβάλλωμεν ὅτι ὁ δαιμόνιος Φωκαεὺς θὰ ἠσυχάσῃ ἐν τῇ Μυτιλήνῃ καὶ δὲν θὰ μᾶς φέρῃ ἐδῶ τὸν κάλλιστον αὐτὸν θίασον ὅπως μᾶς παράσχῃ ὀλίγην ψυχαγωγίαν;

— **Ἀφιξις ἐκρυτόνου**

Ἀμίκτη χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ θίασμος βαρύτονος κ. Πασχαλίδης ὅσης πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δώσῃ μίαν συναυλίαν διὰ τοὺς φιλομούσους τῆς πόλεως μας.

Θὰ ἦτο περιττὸν νὰ γράψωμεν διὰ τὸ τάλαντον τοῦ κ. Πασχαλίδου ὅσης μᾶς ἔχάρισε πέρυσι μὲν ἀλησμόνητον βραδυὶν ἐὰν δὲν παρίστατο ἀνάγκη νὰ ἐνισθῇ ὅτι ἡ πρὸ μηνῶν δοθεῖσα συναυλία τοῦ ἐσημείωσε πρώτης τάξεως ἐπιτυχίαν προκαλέσασα κολακευτικωτάτας κριτικὰς.

Ἀνεμοκινήτους ἀντλίας

πρὸ ἡθυέι τὸ Πραγγελιοδοχικὸν Γραφεῖον *Νασοπούλου — Διακάκη*

4—10 Μπὰς Φανάρ.

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗΝ. — «Ἰόδκη» διὰ Λεβεγάτε, Καβάλλαν, Θεσσαλόνικη, Βόλον, Χαλκίδα, Πειραιά. — «Ἀγγλία» διὰ Σμύρνην, Χίον, Πειραιά, Πάτρας, Κέρκυραν, Βρινδήσιον. — «Καλλιόπη» διὰ Δικελή, Π. Φώκας, Σμύρνην.— «Πόλις» διὰ Δαρδανέλλια, Ῥωδιστόν, Κωνσταντινούπολιν.— «Hibernia» διὰ Νέαν Ὑόρκην.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ κ. Θραασβούλος Ἀλεποσδέλλης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας του.

— Ἐπίσης ὁ κ. Δημήτριος Σάρρας πληρεξούσιος Λέσβου ἀναχωρήσας ἐκ Μηθύμνων.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος ὁ παθολόγος-παιδιατρος κ. Γεώργιος Θάλης.

— Ἀφίκετο ἐκ Σκιαθᾶς, ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς κ. Σ. Παπακικόλας.

— **Προσκαλοῦνται δεκατρεῖς ἡλικίαι Ἀταχειριστῶν**

Διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καλοῦνται ὅπὸ τὰ ὅπλα οἱ ἐφεδροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνύπαστοι Ἀταχαρίδοις (ἀρμοδιότητος Ἐπιμελητείας καὶ γιατρόνοι): Οἱ ὀπωσδήποτε ὀνομασικῶς ἀπολυθέντες τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ ἀκολουθοῦντες τὰς ὑπηρεσίας κλάσεις: ἐπιτρατεύσεως 1908—1921.

2) Οἱ ἐκ τῶν τάξεων τῶν μονίμων ἀξιωματικῶν παραιτηθέντες καὶ ἀκολουθοῦντες τὰς ὑπηρεσίας κλάσεις ἐπιτρατεύσεως 1908—1921.

Ἅπαντες οἱ ὡς ἄνω ἀνακαλούμενοι ἐφεδροι θὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τοὺς τόπους πλησιέστερα φρουραρχεία ἢ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅπως χορηγηθῶσιν αὐτοῖς ἅμα τῇ προσελεύσει των φύλλα πορείας ἵνα παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Α'. ὑποδιευθύνσιν ἐπιμελητείας στρατοῦ τὴν 26ην Ἰουνίου.

— **Συγχαρητήριον**

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινόβη τος Πτερούντος θεωρεῖ ἠθικὴν τῆς ὑποχρέωσιν, διερμηνεύουσα τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τῆς κοινοτικῆς μας ἀναρχίας τὰ θερμότατα τῆς συγχαρητήρια καὶ τὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὴν κυλλίστην διδασκάλισσαν τῆς κοινότητος δεσποινίδα Καλλιόπην Δ. Δουσμετζῆ, ἥτις σὺδενὸς κόπου καὶ μόχθου ἐφείσθη, ἵνα ἐπὶ τὸ ἀρμοδιώτερον καταρτίσῃ τὴν ἀναθυπὼσαν νεολαίαν κατὰ τὸ ἄρξαν σχολικὸν ἔτος.

Πτερούντα τῇ 14 Ἰουνίου 1921.

Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ

— **Ἀπήλωσις**

Φίρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ καὶ ἰδιαιτέρως τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μου ὅτι ὁ κ. Χρ. Κουτσοφρανὸς ὁ ὁποῖος ἔχει τὸν σχῆμα μὲ τὸ κατάστημά μου. Σήμερον πάσα μετ' αὐτοῦ πρᾶξις εἰς τὸ μέλλον καὶ λογαριασμὸν τοῦ καταστήματος εἶναι ἄκυρος.

Ἰωαννέμ Πράπης

— **Ἐπιχειρηματίαι! Σπεύσατε!**

Ἀδὴν πληθυσμὸς ἐργασίας ἐν τῷ Νέῳ Ρανεσῷ τῆς Ἀγγλικῆς Ἀγορᾶς, ἀποτούσης ἀμέριστον τὴν ἐπιχείρισιν τῆς Διευθύνσεως ἐν τούτῳ, τὸ Kabais τοῦ Καταστήματος θὰ ἐξαπολυθῇ ἐπ' ὀλίγας μόνον ἡμέρας ἐ ἐκτεκων 25 % ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων εἰδῶν.

Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀγοράσωσι τὰ ἐμπορεύματα συνολικὰς ἢ κατ' εἴδος, γίνονται ἰδιαίτερα σημειώσεις. Τὰ ἐμπορεύματα δύνανται νὰ ποιηθῶσι χωριστὰ, τὸ δὲ κατάστημα μὲ τὴν πλουσίαν του ἐπίπλωσιν καὶ τὸς διαφορετοι τον ἐνοικιάζεται πάλιν ἰδιαιτέρως, πληροφορήσου τοῦ ἀντιπόρου τῶν ἐπίπλων.

Τὸ κατάστημα ἀστελεῖ ἀληθῶς εὐφημα διὰ πάσαν ἐργασίαν. *Ἰδιαιτέρως* ἡμῶν θὰ εἶχεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ὡς Βαρ καὶ *Ζαχαροπάστον ἐν κατὰ τὸ Ἀθηναϊκὸν σύστημα*. Μὲ τὴν τοποθεσίαν τοῦ, τὴν πλουσίαν ἔπιπλωσιν του καὶ τὴν ἀνεν τον διασκεψὴν του, δύναται ν' ἀπορῇ τὸ ἀντιπαθήσιον τοῦ καλοῦ κόσμου καὶ ν' ἀποκομίσῃ ἄφθονα κέρδη

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

Τὰς ἐργασίας σας

εἰς τὸν ἐκλ. Λόγιον

ΤΡΙΒΟΛΟΙ

— Τυγχανομένου κατὰ τὸ σῶμα καὶ μὲ τὴν πίκραν εἰς τὴν γεῦσιν.

— Ἐρώθησαν εἰς τοὺς δρόμους τῆς Μυτιλήνης οἱ νέοι πρόσφυγες.

— Βουβοὶ, σκυφτοὶ, μὲ βῆμα ἀργὸ καὶ θλιμένο,

— Ἀνέβαιναν προχθὲς καὶ χθὲς τὸν δρόμον τοῦ φρουρίου σφὰν νὰ ἀνέβαιναν εἰς τὸν Γολγοθᾶν.

— Γυναῖκες μαυροφορεμένες μὲ ἕνα μπόγο ἡ κάδεμα,

— Καὶ παιδιὰ καὶ γέροι καὶ ὅμορφοι ἄνδρες.

— Ὅλοι μαζὶ, πλούσιοι καὶ πένητες ἀνακατωμένοι,

— Κατέκοποι ἀπὸ τὴς ἀγρόκτνες.

— Χίνοντες κρυφὰ δάκρυα εἰς τὴν ἀνάμνηση προσφιλῶν προσώπων, χαμένων γιὰ παντα.

— Ὡμοιάζον μὲ θλιμμένην νεκρικὴν συνοδειαν,

— Καὶ μᾶς ἔφερναν εἰς τὸν νοῦν τὴν τραγωδίαν τῶν διωγμῶν τοῦ 1914...

= Τὸ ποτπουρὶ τῶν Ἐθνικῶν μας τραγουδιῶν τοῦ Καρακάση.

— Εὗρε καὶ ἄλλους μιμητὰς.

— Ὁ Ἀνδρέας, ἐτραγουδοῦσε ψὲς βράδυ τὸ περίφημον λιτανρί,

— Ἐνῷ κατὰ τὰς μεταμεσονυκτίους ὥρας, ἠκούετο ἀπὸ κάπου τὸ παράπονον τοῦ Γεροδήμου.

— Σημεῖα παρήγορα διὰ τὴν αἰσθηματικὴν τῶν ..... Εὐρωπαϊζόντων Μυταληναίων.

= Ἀπόλαυσις ψυχῆς κατὰ τὰ προσεβρσὺα, τὸ Κιόσα.

— Καὶ μάγμα ὅταν, βγαίνοντας τὸ ψεγγάρι κατὰ τὰς μικρὰς ὥρας,

— Γράφα πάνω στὴν ἥσυχη θάλασσα τὸ «πύρινο ποτάμι» τοῦ ποιητοῦ.

— Ὁ κόσμος, δυστυχῶς, ἐπιμένει νὰ τὸ τιμᾷ μὲ τὴν ἀπουσίαν του.

— Προυμιὰ τὰ παρτέρια τοῦ κήπου, τὰ ὁποῖα γεμίζουν κάθε βράδυ ἀπὸ λαμπερὰ ἀστέρια παντὸς μεγέθους.

— Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν πλατεῖαν, ὅπου ὠρισμένες μόνον παρὲς καὶ ἄδια τραπεζάκια φιγουράρουν.

= Πολυπληθὴς παρέα, ἀποτελουμένη ἀπὸ συμπολίτας μας, παντὸς γένους καὶ πάσης ἡλικίας.

— Μαζεύεται κάθε βράδυ εἰς τὸ δισθὲν τῆς μουσικῆς τοῦ κήπου παρτέρον

— Καὶ ἐκεῖ,

— Τὴν ὥρα ποὺ ὁ Καρακάσης προσπαθεῖ, νὰ μᾶς βγάλῃ γιὰ λίγο ἀπὸ τὴν πεζότητα τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς.

— Συζητεῖ μεγαλοφωνὶς ὅλα τὰ οἰκογενειακὰ, κοι μεταφυσικὰ, καὶ κοινωνικὰ ζητήματα,

— Ἐπισκαζουσαμὲ τὴν γλυκασκὴν τῆς μουσικῆν τοῦς γλυκεῖς τόνους τοῦ πιάνου καὶ τοῦ βιολιοῦ.

— Πρὸς μεγάλην ἀπορὴν καὶ στενοχωρίαν τῶν παρεῶν.

— Οἱ ὁποῖοι προφανῶς ἠγανακτήσαν νὰ τῆς ἐπιβάλλουν τὴν σιωπὴν,

— Ἀ' ἑνὸς ὁμοφώνου καὶ βροντώδους ἐσοῦτ».

= Γνωστὴ δεσποινὶς ἔβγαινε προχθὲς ἀπὸ ἕνα κατάστημα τῆς ἀγορᾶς

— Καὶ μὲ ἐλαφρότητα πτηνοῦ, ἐπέταξεν εἰς τὸ ἀντικρυνὸν πεζοδρόμιον.

— Παραπλὴν γέρων βαρυφίρης, σκανδαλισθεὶς, ὡς φαίνεται, ἐκ τοῦ φαινομένου, καὶ ἀνμνησθεὶς ἡμερῶν ἀρχαίων.

— Ἔσπη εἰς τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς,δίνεσε τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν ἰσχύων καὶ κλίνας τὴν κεφαλήν.

— Ἠκούσθη λέγων : «Ὤχ! μάνα μ' τρυπιόμαι μ' !»

— Ἔκαμεν ἔνα ἀπήντησεν, καὶ ἡ τάξις μετ' ὀλίγον ἀπεκατέστη....

= Τὸ ἀστεροσκοπεῖον τῶν Βορείων τμημάτων τῆς Νήσου, ἀνακοινοῖ τηλεγραφικῶς :

— «Πτωχοπρόδρομος εἰσκαλόμενος μελανὰς ἀτμοσφαίρας, κατέστη ἀδιόρατος καὶ δι' ἰσχυροτέρου τηλεσκοπίου».

ὁ Κατανάγκης

— **ΟΙ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΕΣ**

φωτογραφίαι ποὺ ἔπῃρεν ὁ κ. Χουτζαΐος ἀπὸ τὴν Σμύρνη κατὰ τὴν ἐκεῖ ἀποδοχὴν τοῦ Βασιλέως, ἐτυπώθησαν εἰς κάρεκστολ καὶ εἰς μεγέθη συνήθων φωτογραφιῶν. Πωλοῦνται εἰς τὸ φωτογραφεῖον τοῦ, Εἶναι πρώτης τάξεως ἀναμνηστικὰ καὶ ἀξίζει νὰ στολίσουν τὸ κάθε λεύκωμα σαπουῆ ἢ γραφείου.

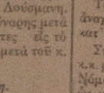

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ

ΑΛ. ΓΑΛΗΝΟΥ

Γραμμὴ Ἀμερικῆς

Τὸ ἐπιφανεστάτιον «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» ἀναχωρήσει ἀρχὰς: Ἰουλίου ἐκ Πειραιῶς καὶ εὐθεῖαν διὰ **Νέαν Ὑόρκην.**

Σημ. Ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κ.κ. μεταναστῶν τὸν νέον περὶ μεταναστῶν Νόμον τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ὡς καὶ εἰδικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν διαβατηρίων.

Γραμμὴ

Ἀδριαμυττίου—Σμύρνης

Ἡ γνωστὴ «ΚΑΛΛΙΟΠΗ» ἀναχωρεῖ ἑκάστην Τετάρτην ὥραν 9 π. μ. διὰ *Ἀϊβαλῆ, Κεμέρι, Ἀδριαμυττίου.*

Ἑκάστην Πέμπτην ὥραν 4 μ.μ. διὰ *Δικελῆ, Παλαιὰς Φώκας, Σμύρνην.*

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 3076 **ΑΘΗΝΑΙ 16 Ἰουνίου 1 π. μ.**

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΦΟΡΤΣΑ

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας μένει ἀμετάβλητος

Ὁ παραιτηθεὶς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας Κ. Σφόρτσα, ἐδήλωσεν εἰς συντάκτην τῆς «Κορριέρα ντὲ λὰ Σέρα» ὅτι ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς Ἰταλίας, δὲν θὰ μεταβληθῇ ὑπὸ τῶν διαδόχων του. Ἡ λύσις τῆς κρίσεως, θὰ βραδύνῃ ὀλίγον λόγῳ τοῦ δυσκόλου τῆς συνθέσεως ὅλων τῶν πολιτικῶν κομμάτων. Δὲν εἶναι ἐντελῶς ἀπίθανον ἡ ἀναχωρησιαστὴ τὸ Ὑπουργεῖον Τζιολίττι.

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ

ΤΡΙΠΟΣ ΚΑΙ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ὁ Ἰταλικὸς τύπος: σχολιάζων τὴν σάσιν τῆς Ἑλλάδος, προβάλλει τὴν ἀπομόνωσιν αὐτῆς. Τὸ «Τέμπο» ἐφράζει τὴν ἄπορίαν του ἐπὶ τῇ ἐλπίδων καὶ βίσεων στηρίζει τὴν σάσιν τὴν ὁποίαν τηρεῖ.

Η ΑΓΓΛΟΜΠΟΛΣΕΒΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ὁ Παριοινὸς «Χρόνος» γράφει ὅτι ἡ Ἀγγλία διὰ τῆς Ἐμπορικῆς συμφωνίας τῶν ὁποίων συνομολόγησε μετὰ τῶν Μπολσεβίκων, ἀνέγνωρισε τὸ γόητρον αὐτῶν εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἐξώθησε τὴν Ἄγκυραν νὰ ἐπιδιώξῃ πραγματευθῇ μετ' αὐτῶν τὴν σύναψιν συμμαχίας.

ΚΕΜΑΛΙΚΟΝ ΠΡΑΣΙΚΟΠΗΜΑ ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ

Ἐκ Βερολίνου τηλεγραφοῦν ὅτι ὁ Κεμὰλ διοργανώνει πρᾶξικόπημα ἐν Κωνσταντινουπόλει, σκοπὸν νὰ σχηματίσῃ Κυβέρνησιν, ἥτις θὰ ἀναλάβῃ ἀμέσως ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΤΟ ΦΙΟΥΜΙ!

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Ῥώμης, 50 Ἀρδίττι κατέλαβον χθὲς Πορτομαυρὸς παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Φιούμε, τὸ ὁποῖον ὁ κ. Σφόρτσα νήγγειλε χθὲς ὅτι παρεχωρήθη εἰς τὴν Γιουγοσλαυίαν.

Οἱ Καραμπινιέροι περιεκύκλωσαν τοὺς Ἀρδίττι.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΒΑΙΝΟΥΝ ΚΑΛΩΣ

Ὁ κ. Γούναρης διεμεγράφησ ν ἐκ Σμύρνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἐν Ἀθήναις, ὅτι τὰ πάντα βαίνουν καλῶς.

ΔΟΥΖΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ 13 Ἰουνίου 1921

Ὁ Ἰάπων Ἀρμοστὴ, Κων)πόλεως; προέβη εἰς Τουρκικὴν Ἐκστρατεία δὲ δηλώσεις ἐναντίον τῶν Τούρκων εἶπεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀγωνιῶσιν ὅτι εἶναι ἠτιμωμένοι.

Ἐν Ἰκονίῳ ἐξεγράφη προχθὲς σεισὸς δημιουργήσασα σοβαρωτάτας περισπασμοὺς εἰς τὸν Κεμὰλ. Αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως ἐσφάγησαν ὑπὸ τῶν στασιαστῶν. Ἡ ὑπὸ τὸν Κεμὰλ ἀποσταλεῖσα δύναμις στρατοῦ ἀπεκρούσθη ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦδε ντιεμαλικοῦ στρατοῦ. Τοῦτος πρόκειται τὴς πόλεως Ἰκονίου ἐξέδωκε διάγραμα πρὸ, τὸν Τουρκικὸν λαὸν συνιστῶν εἰς αὐτὸν νὰ ἀποσαρτήσῃ ἀπὸ τὸ Κεμαλικὸν Κράτος. Ἀσφαλεῖς πληροφορίαι ἀναφέρουσιν ὅτι ἐξεγρέγη εἰς Καισσάρειαν Ἀντιεμαλικὴ ἀποστασία καταπνιγεῖσα εἰς τὸ σῶμα. Τὸ πλεῖσον τῆς πόλεως παρεδόθη εἰς τὴν φλογα. Ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ἐσώθη καὶ ἡ ἱστορικὴ εἰκὼν Ἁγίου διεσώθη. Ἐναντίον τῶν Κυβέρνων ἐπαναστάτων ἐκινήθησαν τμήματα Κεμαλικοῦ στρατοῦ ὑπὸ τὸν Συνῆχην Ἰβρᾶμ Βεῆ.

Βοῦλγαρικὰ κομιτατζῆδες ἐπετέθησαν παρὰ τὸ Κουμάνοβον ἐναντίον Σερβικῆς ἀμαξοστοιχίας. Πολλοὶ Τοῦρκοι ἀντάρται καταδιωκόμενοι ἐφθασαν ἐπὶ τὴν Μαϊνόβον καὶ ἐπνίγησαν.

Γραφεῖον Τύπου

ΑΛΕΥΡΑ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ ΕΠΙΣΙΤΙΣΜΟΥ

Πωλοῦνται παρὰ τοῖς

ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΛΑΛΕΛΗ & ΠΕΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

«ΟΛΥΜΠΙΑ»

Προμηθεύει *παντὸς εἴδους* μηχανήματα.

Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν *παντὸς εἴδους* Γερμανικοῦ ἐμπορεύματος εἰς οἱανδήποτε ποσότητα.

Ὡς ἐκ τῆς τελείας ὀργανώσεώς του δύναται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τελείως τοὺς πελάτας του.

Ἀντιπροσωπεύει πλεῖστα Γερμανικὰ ἐργοστάσια ἐν Ἑλλάδι.

Δείγματα καὶ πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον *διὰ τὴν Προκυμαίας.*

ΚΛΙΝΙΚΗ

**ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚ